

Intervju gjord av Sara Berglund vid Etnologiska Institutionen i Lund med Erik Adielsson

Malmö, 29 november 2004

Intervjun är till viss del redigerad

Lite om din bakgrund sådär?

Mm, min mamma och pappa har ju hållit på med hästar så länge jag har funnits här. Dom började med... ja, pappa började med travhästar i Östersund, flyttade hit och började cykla ut till Jägersro då, och när han satt och körde travhästar där så kastade han lystna blickar mot galoppörerna, för det finns ju både galoppörer och travare på Jägersro. Så att då... ja, han blev helt enkelt på nåt sätt värvad av galoppen, intressemässigt, och var sen professionell galopptränare mellan 1972 och 88, och sen...tillsammans med mamma då, dom har alltid jobbat i lag. Och sen, ett par år innan han slutade som galopptränare, typ 86-87, så började han träna travhästar också, och sen 88 då när han slutade med galoppen, för att han kände att han hade inte så mycket mer att vinna, så satsade han helt på travet. Och det var då när jag var ungefär 14-15 år och började få ett riktigt stort hästintresse. Innan jag var 14-15, det var klart att jag var intresserad då också, men inte så mycket som behövdes för att satsa på det, så det var först då när jag var 14-15 som jag bestämde mig att det här ska jag försöka jobba med.

Var du säker på att det var trav du skulle hålla på med då också eller?

Ja, jag måste säga att jag var aldrig så där våldsamt intresserad av galoppen, vilket är konstigt för jag tycker att det är en väldigt fin sport idag. Jag vet inte om det kan ha varit för att jag då inte var så gammal när pappa höll på med det, att det var... jag var yngre än 14 år, så att säga. Och jag visste kanske inte så mycket vad jag ville göra utan jag ville mest leka liksom. Ja, då när jag var 14-15 år när pappa började med travet, det var ju en helt ny grej för mig, jag hade aldrig sett det förr. Jag hade ju bara sett galoppörerna. Då fastnade jag för det. Så det är egentligen konstigt som tusan att jag håller på med trav.

Det är inget du har... du är inte sugen på att börja med galopp?

Jo, visst hade det varit skojigt att prova den sporten, men jag väger lite för mycket. Jag väger 64-65 och det är 10-12 kilo för mycket.

Men annars är du i alla fall rätt så kort.

Mm, men jag är inte så kort, jag är 1,75. Så nä, det hade blivit svårt med galoppen.

Ni hade inte hästar hemma då utan ni hade bara hästar på Jägersro eller?

Nä, vi har haft hästar på vissa av dom olika ställena vi har bott, inte alltid men vissa av dom. Sen 85 har mamma och pappa bott på gården där vi har hästarna. Och sen har vi då också ett stall på Jägersro. Gården ligger bara 2 kilometer från Jägersro.

Din mamma, vad är hon? Alltså din pappa är tränare, men vad är din mamma?

Hon är... vad ska man säga? Under alla dom här då... vad blir det... 32 åren som pappa har stått som professionell tränare så... under en viss period in på 80-talet stod mamma som tränare. Hon har alltid varit med där vid hans sida, i princip... ja, gjort lika mycket som han, men kanske att han är lite mer fokuserad på detta att vinna lopp och sådär va. Men man kan väl säga att hon har varit assisterande tränare i 32 år.

Kör hon lopp också?

Nä, men hon rider ju väldigt mycket jobb och har gjort i alla år. Hon är en riktigt duktig ryttare. Men köra, det har hon väldigt sällan gjort.

När började du hjälpa till då?

Ja, det var väl ungefär... alltså jag har ju hjälpt till hela livet, men det var väl mer för att försöka hjälpa till på helgerna när det var tungt med personal och sådär, när jag var yngre, men jag skulle kunna tänka mig att... ja, jag var nog runt då 14-15-16 år nånting när jag började känna "fanken, jag går ut där av egen vilja".

Men du gick gymnasium?

Mm, tre år på ekonomisk och det var väldigt nära att jag inte gick det. Jag sa till mamma och pappa att jag inte vill gå och det var dom inte alls nöjda med, men till slut så sa dom "ja, du får bestämma själv, vi litar på att du tar ett klokt beslut". Och när dom väl hade sagt det, då kände jag att "ja, men då kan jag gå ju". Så att det var väl nån slags trotsgrej. Så att jag bestämde mig för att gå ändå och gick tre år ekonomisk. Men vad som är lite lustigt är att jag sökte faktiskt till hästgymnasiet i Skara och kom inte in. Dom tyckte att man behövde erfarenhet innan man skulle in, vilket jag tyckte lät jädrigt konstigt. I efterhand är jag glad att jag inte kom in där eftersom då fick jag göra nånting annat i tre år.

Men sen har du inte pluggat vidare efter det då?

Nä, det finns ju en del obligatoriska kurser som man måste gå om man ska bli professionell tränare. Så jag har gått 10 plus 4 veckor uppe i Jämtland, vid Östersund. Wången heter det, det ligger mellan Östersund och Åre. Där har jag gått 14 veckor lång kurs.

Så har du tränarlicens?

Jag är professionell tränare, och jag har tränat hästar också men bara ett år. Jag kände att det tog för mycket tid för att jag skulle kunna koncentrera mig på mitt liv när jag kör också.

Så det enda du gör nu är kör då?

Mm, och hjälper till med lite fortkörning då.

Hos din pappa?

Mm.

Hur kom det sig att du blev catchdriver?

Jag kände väl att jag skulle aldrig klara att ha ett stort stall och både träna och köra. Jag var ganska tidigt på det klara med att om jag skulle tillhöra toppen som kusk så måste jag ha talang, och det kan jag inte påverka, antingen har jag det eller så har jag det inte, och så måste jag köra väldigt, väldigt mycket. Jag måste köra över 1000 lopp om året, annars tror jag inte att man kan hålla sig i toppen. Och när jag insåg det, då kände jag att om jag ska köra 1000 lopp om året då hinner jag inte träna häst. Jag klarar inte av... vissa klarar av det, Olle Goop klarar det, Åke Svanstedt klarar det, Stig H Johansson klarar det, men jag kände att jag kan inte gå upp fem på morgonen, jobba fram till ett-två, kasta mig i duschen och åka iväg på trav, komma hem vid tolv-ett och sen gå upp vid fem igen. Så jag bestämde mig att jag måste satsa på en av karriärerna, och eftersom jag då tyckte att det är lättare att träna när man blir äldre och köra när man är ung, så tänkte jag att ja, jag kör ett slag och provar det och ser hur det funkar. Och det har ju gått ganska bra, väldigt bra, tycker jag. Så jag tror att det var ett bra beslut faktiskt.

Mm. Hur många lopp kör du om året då?

17-1800 ungefär.

Hur ser en vanlig vecka ut?

Då är det... det har varit lite annorlunda för jag har opererat höften i år, men förra året var en normal vecka... då körde jag i Halmstad på måndagen, Malmö på tisdagen, Stockholm på onsdagen, Malmö på torsdag förmiddag och torsdag lunch och Göteborg på torsdag kväll. Sen var det ofta Kalmar på fredagen, V75 nånstans på lördagen som rör sig runt hela landet, och nästan alltid nånting på söndagen också. Och det är ju inte bara det som är krävande för en då catchdriver, utan det som är nästan mest krävande det är resorna. Det är inte det där själva att köra tio lopp en kväll, för det tycker jag att jag klarar ganska bra, men just att resa och resa, sitta två-tre timmar varje dag, det är jädra slitsamt alltså.

Kör du själv då?

Nä, det gör jag i och för sig inte alltid, men man sitter ändå i bilen och är liksom bunden till en viss plats. Det tar väldigt hårt på mig.

Då är du på resande fot nästan hela tiden då?

Näst intill. Näst intill, det är en väldigt, väldigt märklig livsstil.

Men nu sen du opererat höften då, har du...?

Jag har lugnat ner det lite grann, men inte tillräckligt. Jag ska lugna ner det lite till. Jag har ju vunnit Allsvenska championatet, alltså vunnit flest lopp i Sverige, tre år i rad, så det känns som att jag har gjort det, jag behöver inte bevisa det igen, vilket betyder att jag kan ta det lite lugnare.

Man hur påverkas det sociala livet då av att ha ett sånt...?

Ja, det är ju extremt krävande, på många sätt. Som tur är så är de flesta i min närhet väldigt förstående. Jag vet inte om det beror på att jag drar till mig förstående människor eller på att jag har helt enkelt tryckt bort alla som inte är förstående och det bara är dom förstående kvar. Så är det inte, men.... dom är väldigt tacksamma, tycker jag, dom flesta av mina vänner, och det är tur det för det är inte mycket tid jag kan ägna åt släkt och vänner, tyvärr, och det är nånting som jag saknar. Det är därför jag försöker skära ner.

Blir det att du umgås mest med andra travmänniskor då?

Nä, det kan jag inte påstå... jaja, det är klart att det finns ett par travmänniskor som jag umgås med också, men det är absolut inte så att jag umgås mest med dom. Eller det beror på hur man räknar, för räknar man hela dygnet så umgås jag mest med travmänniskor eftersom jag jobbar en stor del av dygnet. Men det är inte så att på fritiden så dras jag automatiskt till travmänniskor, så är det ju inte.

Tränar du, alltså fysiskt eller mentalt?

Ja, det gör jag, det har jag gjort faktiskt. Men jag har varit slarvig på senare tid, men jag tror att man har stor nytta av att träna både och.

Hur då?

Ja, fysiskt så styrketränar jag och går hos en sjukgymnast. Och mentalt har jag en mental... vad ska man säga... rådgivare som kan ge en olika övningar då hur man ska förbättra. Men som sagt jag har varit lite dålig på att jobba med det här, jag måste skärpa till mig med det.

Är det vanligt att man gör det eller är det liksom...?

Jag tror det är väldigt ovanligt. Men det är också en fördel jag har som bara kör lopp, att jag kan göra annat, jag kan försöka hålla kroppen i trim på ett annat sätt och sådär.

Du är ledig på förmiddagarna då eller?

Ja. Nu är det anmälningar på förmiddagarna, så mellan sju och elva, i stora drag kan man säga, ringer det folk och frågar ”kan du köra där och där?” och ”kan du köra där och där?”. Men sen är det ofta lugnt mellan elva och två-tre när jag ska iväg. Jag tycker alltid det händer nånting, det är nåt sponsormöte eller man ska till sjukgymnasten eller... så det är väldigt sällan jag känner att ”oh, nu har jag ju tre timmar här!”. Men det är sånt jag har vant mig vid så det är inget som jag känner att jag behöver gnälla över. Jag vet hur det är, så har jag haft det länge.

Den där höften, var det nånting som hade med...?

Nä, trafikolycka utanför. Inget med trav.

Har du fått några andra skador eller så?

Ja, det är klart att man får lite... jag har lite ont i en axel och en armbåge, och jag får lite ont i ryggen va. Ja, det är en jävligt slitsam ställning att sitta i, det är klart. Men relativt förskonad tycker jag.

Gör det ont när du kör då, normalt sett?

Nä, det jag har haft problem med lite grann, det är att man kan bilda så jädra mycket mjölksyra av spänningar i rygg och axlar. Det sätter sig i nacken, du får ont helt enkelt i nacken, man kan få huvudvärk. Men då har jag en väldigt bra kille som jag går till som hjälper mig med det. Ja, så det är väl det, jag är relativt förskonad tycker jag från skador från travet.

Har du varit med om några olyckor då?

Ja, flera stycken faktiskt, och jag har haft en fruktansvärd tur några gånger. Så att...

Det var nån töm som gick av en gång va?

Mm, ja då hoppade jag av och skrapade upp... jag körde i kortärmat den dagen, och det är inte så skoj att hoppa av i femtio knyck på grus. Och sen var det nån gång som... när Johnny Takter bröt benet, då var det mig han så att säga körde upp i. Och det har varit fler gånger, det har varit många gånger till. Men peppar, peppar, jag har klarat mig bra, tycker jag.

Är det nåt du tänker på när du kör, alltså tänker du på risker?

Ja, det gör jag, det gör jag. Absolut inte så att jag ”oh, vågar jag nu göra det här?”, men däremot så är jag nog lite riskkalkylerande och känner att vissa kuskar kanske kör väldigt slarvigt och har inte koll på det, och sitter man med ett proffs så är det okej liksom om den sitter tio centimeter ifrån en, för då tycker man inte att det är obehagligt, men om nån annan sitter två decimeter ifrån en så tycker man det är jädrigt obehagligt, för att man känner att dom vet inte riktigt var dom är, dom är lite irrationella i vad dom gör. Så att ja, lite sådär är jag nog riskkalkylerande, ”oh, det är den där, ajajaj, det gillar vi inte att han sitter där, utan då måste jag...”, ja så. Så det är jag nog lite grann tror jag.

Har du koll på hästarna på samma sätt så att du vet...?

Nja, automatiskt blir det ju så att man har lite koll på hästarna, men jag kör ju mot så otroligt många så jag kan ju inte påstå att jag kan alla lika bra som jag kan kuskarna.

Vad har du för målsättningar och drömmar?

Drömmar och målsättningar är nog faktiskt så enkelt som att vinna nåt riktigt stort lopp, eller helst alla stora lopp. Men... ja, det hade faktiskt varit jädligt skoj att vinna exempelvis Derbyt eller Elitloppet. För mig är dom större än Prix d'Amérique. Prix d'Amérique är ju fantastiskt stort, det är mycket pengar och det är mycket prestige, men jag gillar ändå känslan av att vinna något riktigt stort lopp på hemmaplan.

Har du kört i Elitloppet?

Ja, två gånger, tror jag. Men inga... jag har kört final en gång, men inga chanser, inga toppchanser.

Vad har du för framtidsplaner annars?

Inte så mycket egentligen har jag inte mer än ett par månader framåt, men jag kommer ju inte hålla på som kusk hela mitt liv. Det gör jag inte. Jag kanske... ja, preliminärt skulle jag kunna tänka mig att jag håller på i tio år till, max femton, och sen försöker jag träna hästar. Jag är lite frustrerad över att jag inte kan göra det nu, jag saknar den närheten med hästarna och saknar den dagliga kontakten. Det är lite frustrerande att ta nya hästar hela tiden. Och det som är absolut roligast med att vara catchdriver, det är att köra samma häst varje lopp, att man inte kör en häst en gång bara för den procenten den dagen, utan att man är med lite i utvecklingen och kanske "jaha, nu satt vi fast senast så kan vi köra lite tuffare idag, så kanske hästen känner sig bra av det" eller "nu har vi bytat från järnsko till aluminiumsko, hur reagerar han på det?" Dom sakerna tycker jag är väldigt intressant.

Brukar du försöka göra då så att du väljer hästar efter dom du har kört tidigare?

Ja, lite grann är det så. Grundtanken är ändå att jag ska köra bästa hästen i loppet, eller den häst jag gillar bäst, men ofta är det ju den som vinner som man gillar bäst. Så fungerar det ju, att man vill vinna lopp så att ofta så gillar man ju dom som vinner. Men det är inte alltid alltså, det händer att jag väljer sämre hästar för att jag gillar dom.

Vad är det då som gör att du gillar dom?

Ja, trevliga att hantera, att de har en positiv syn på tävlandet... Ja, mycket det där, en positiv syn på tävlandet och snälla och fina att köra.

Hur känner du av att dom har en positiv syn, alltså hur yttrar det sig?

Ja, det... det är dom svåra frågorna, det är lätt att prata om sig själv men svårt att förklara om hästarna. Men man kan väl säga att när dom känner sig fräscha och fina, att dom inte har ont nånstans, att tränaren har vårdat dom på ett bra sätt och inte kört dom mentalt i botten och sådär, så tror jag att dom får en positiv syn på tävlandet. Jag menar, det är ju ändå flockdjur hästar, och jag tror att dom vill springa först om dom kan. Och när dom har en positiv syn på det här... ja, spänst i steget, dom kanske kvastar lite, springer och klipper med öronen och känner sig allmänt... ja, man ser på dom, känner på dom att "fanken, det här gillar jag!" Och det är skoj, det är jädligt skoj faktiskt.

Händer det att du väljer hästar då som vissa tränare har då, för att du vet att dom...?

Ja, det är inget snack om det. Jag prioriterar vissa tränare, dels då för att man kanske kör mycket för dom, eller för att dom har väldigt bra resultat, eller för att dom har alltid väldigt välvårdade hästar som är fina. Det finns många olika anledningar. Men det kan också vara att man väljer bort hästar för att det här tycker jag är en skitstövel. Det hände så sent som igår, jag behöver inte namnge personen, men jag kör ingen häst i loppet, jag var uppsatt på en häst, och det är för att han har behandlat en person i min närhet väldigt dåligt, och som jag då känner att nä, då vill inte jag arbeta för den här personen. Det finns säkert många som säger tvärtom, ”vi vill inte använda Erik för han har betett sig jättedåligt” kanske dom tycker. Så att det tror jag är viktigt också att man säger ifrån och inte sätter sig upp och gör ett jobb som man egentligen inte vill göra. För det är det inget snack om, det tror jag att hästen känner av direkt om du har en negativ tanke. Överföringen tror jag är mycket, mycket viktigare än vad folk tror, faktiskt. Om man har en positiv känsla så tror jag att hästen känner det. Det låter löjligt, men så är det alltså.

Hur förbereder du dig inför ett lopp?

Pluggar mina motståndare såklart, vad har dom andra gjort, vad har dom för styrkor, vad har dom för svagheter. Normalt sett så använder jag mellan en halvtimme och en timme inför en tävlingsdag. Man har lite nytta av dom här banorna som jag ofta kör på, Jägersro och Göteborg och Solvalla, för då har man ofta kört mot hästarna många gånger. Ofta på V75 så är det någorlunda samma hästar också, så då har man stor nytta av att man känner igen hästarna och det går ganska fort att läsa på. Men om man kommer till orten och ska köra tio stycken då är det knepigt. Då måste man verkligen... ja, råplugga helt enkelt.

Ja det måste ju vara hur mycket som helst man kan...

Ja, det är krävande faktiskt. Det är krävande.

Hur länge sitter du i vagnen... eller sitter bakom hästen innan loppet?

Jag skulle tippa på... om man värmer hästen så kanske man sitter 12 minuter innan loppet går.

Är det inte alltid du värmer dom?

Nä, ibland blir det bara fem minuter innan. En värmning brukar vara sju minuter och sen är det själva defileringen inför loppet ungefär fem minuter innan starten går.

Hinner du känna då vad du har i tömmarna?

Mm, oftast så... det kan låta pretentiöst, men på 200 meter så känner jag rätt exakt vilken häst det är. I alla fall i tävlingssammanhang. Sen är det klart att den kan vara annorlunda när man tar den in och ut ur en spolbox eller när man är ute och rider och sådär, men just i tävlingssammanhang den känner man på 200 meter, ofta, om du kör en lite snabbare speedrusch, ”hur rör den sig?”, ”är den högerfotad eller vänsterfotad?”, ”vad gillar den och vad gillar den inte?” och sådär. Det tror jag att alla kuskar som kör mycket, eller alla ryttare som rider mycket känner. Man lär sig det väldigt fort. Då ska man komma ihåg att jag kör ju extremt mycket, det är ju inte många i världen som hanterar så mycket olika hästar, så att det är klart, det har man en stor nytta av.

Kan du dela in dem i olika kategorier då?

Ja, lite sådär. Kanske ”kämpar inte 100 procent”, ”väldigt snabb men inte uthållig” eller ”väldigt stark men inte snabb” och så vidare.

Och då har du fått information från tränaren också antar jag?

Det beror ju lite på vilken tränare det är. Vissa tränare gör man nästan bäst i att inte lyssna på. Om du har en häst som... om du ska köra en ny häst som har fem nollor i programmet, och så säger tränaren "du måste göra såhär och såhär, så har vi alltid gjort". Och så känner man kanske "ja, men om du alltid har gjort A och den har fem nollor i raden, så varför kan vi inte prova B den här gången?". Och det kan nästan vara bättre att bara strunta i det och försöka göra sitt jobb, men samtidigt så vill man ju inte bara trampa på den här personen som arbetar med hästen och ja, som faktiskt betalar alla räkningar. Man vill ju göra ett så bra arbete som möjligt, men man måste ibland chansa och göra tvärt emot nästan. Men vissa tränare ger ju väldigt bra information, på pricken, "den här hästen har tränat så och så, och så här mycket kan den, den kan inte... om du måste arbeta så här mycket, då klarar den det inte" och så vidare. Så vissa tränare är väldigt, väldigt skickliga på det och vissa ser det inte.

Hur reagerar de på om du inte gör som dom säger sen då?

Vissa reagerar ju illa, vissa... ofta dom som har kört lopp själva, säger att "det är sånt som händer". Man gör fel ibland, det är inget snack om det. Jag kör 1800 lopp om året ungefär, och i flera hundra av dom gör jag fel, det är inget snack om det. Jag tycker att dom flesta tar det okej, i alla fall utåt mot mig. Sen vet man inte vad dom gör när dom stänger dörrarna. Men utåt mot mig tycker jag dom flesta tar det väldigt bra.

Och dom anlitar dig igen?

Ja. Jag tycker dom flesta kunder jag har är återkommande. Peppar, peppar.

Om du känner själv att du har tagit fel beslut, hur reagerar du då?

Jag mår ju dåligt av det alltså. Och det är klart att det beror på vad det är för lopp, men jag tycker nästan att även när det är mindre lopp, så man blir jädrigt förbannad när man känner att det där var nonchalant eller dåligt påläst och sådär, det är inte skoj alltså. Så, nä, det kan sitta lite tungt faktiskt ett slag.

Vid framgångar då, i mindre lopp och så, blir du glad vid varje vinst?

Ja, det blir jag. Det är helt klart att jag blir glad vid varje vinst, men jag blir ju inte så glad så att jag känner att jag måste springa och krama tränaren eller att jag måste göra segergest, men jag blir glad för varje seger, helt klart.

Vilka är dina största...?

Jag får ofta den frågan, jag vet inte riktigt men jag tror nog ändå att det är antingen Olympiatravet med Rival Damkaer... var det 98? Jag var 24 år gammal. Eller Derbyt för ston i Malmö... ja, nåt av dom loppen.

Har du några förebilder?

Flera stycken, jag har tittat på många... jag vill inte dra upp nåt namn, men jag tycker att många människor är rädda för att ha förebilder, och jag tycker jag märker det inom travet att det är många som är rädda för att fråga. Jag frågade det väldigt mycket när jag var yngre och inte så erfaren. Det är klart att jag går ju inte och frågar Örjan Kihlström idag som är en kollega till mig väldigt intima saker om hur han tycker man ska göra i olika moment i lopp. Däremot är vi så bra kollegor inom sporten så att man kan ju lätt fråga om en hästs egenskaper och så där, dom flesta svarar ju. Och man kan också nästan fråga "varför gjorde du så? Hur tänkte du?" efter ett lopp. Jag hade väldigt stor nytta av att rådfråga folk när jag var yngre vad dom tyckte att man skulle göra i vissa situationer, varför dom hade gjort vissa saker. Och nästan mest nytta hade jag av att punktmarkera en kusk en dag, och titta bara på

Stig H Johansson eller Örjan Kihlström eller... då ser du, under en tävlingsdag, om dom kör tio hästar så kör dom ett par som är chanslösa och ett par som är storfavoriter och så vidare, då ser man hur dom reagerar i olika situationer och sådär. Ja, jag har haft förebilder men känner att jag har väl kommit upp nästan i nivå med dom nu.

När du inte själv tävlar, sitter du och tittar på trav då?

Ibland, inte så ofta och inte alltid, men är jag hemma och jag tänker på det, då tittar jag självklart. Men det är inte så att jag känner att jag måste lämna nånting som jag håller på med och mina vänner för att "nu börjar travet om tio minuter". Så är det inte riktigt.

Nu när du var opererad och så då?

Nja, jag stängde av det ganska mycket. Jag tittade på lördagar och söndagar just för att då är det lite nyheter om travet, det är inte bara travlopp, travlopp, utan ja, man kunde höra då om det var nån som hade vunnit nåt stort utomlands och så. Så att jag försökte väl följa med lite grann, men inte alldeles för mycket heller utan höll lite avstånd.

Varför passar just du som catchdriver?

Jag tror mycket är det här att... den girigheten att vinna lopp tror jag dels spelar en stor faktor. Jag tror att jag har en väldigt stor nytta av att jag började köra så tidigt, jag var ändå bara 18-19-20 år när jag började köra ganska mycket. Och jag tror att jag har stor nytta av att ha varit runt hästar hela mitt liv, jag har fått en viss känsla för hur hästar tänker och sådär. Jag tror det är dom tre faktorerna.

Men du har nån form av talang också?

Ja, och det tror jag kommer av det här sista jag sa, att man har varit runt hästar så mycket så att man... instinktivt så behöver man inte tänka så mycket, man vet ungefär hur dom tänker och hur man ska hantera dom. Utan att bli alltför pretentiös så... det är lite lättare att läsa än för folk som börjar med hästar i sen ålder, om man säger så. Tror jag.

Har du nån form av körkänsla då?

Ja, det tror jag är nånting som man bygger upp när man har kört mycket. Jag tror ju det här... som sagt det är viktigt att se lite hur hästen tänker, eller att känna hur hästen tänker. Och kanske är det en fördel om man snabbt kan lära känna en häst som ??, det tror jag också är en fördel för att ha bra körhänder.

Hur mycket under ett lopp kommunicerar man... alltså naturligtvis kommunicerar man hela tiden med hästen, men...

Jag förstår hur du menar. Ja, det är en svår fråga, en jädrigt svår fråga. Hela tiden kommunicerar du, precis som du sa själv, eftersom det måste du ju, annars så drar ju hästen iväg var den vill, men... Ah jag tror att det är... jag tror att det är relativt mycket, att man försöker hålla den lite skärpt innan loppet kanske, och sen kanske lugna ner den lite till starten ska gå, och så vidare. Jag tror faktiskt det är... ja, i alla fall, vad ska man säga, minst ett par kontakter, liksom öppen kommunikation, tycker jag, i alla fall nån gång i minuten under dom här tolv minuterna, att det händer nånting, att hästen tänker "jaha", och så får man då rätta till eller... det blir ju så flummigt att prata om det men jag tror att man har en öppen kontakt sådär minst en gång i minuten.

Frågar man hästen då liksom?

Ja, ja jag förstår men det är svårt alltså. I princip så kan man ju säga... jag lever efter den devisen att man kan inte tvinga hästen till nånting. Du måste fråga på ett vänligt sätt "skulle

du vilja göra det här, för att det kommer att bli bra för dig? Det blir mycket bättre än om du inte gör det". Ja... om vi säger såhär, om du har en häst som inte vill vända åt nåt håll, jag spöar inte den, det funkar inte för mig. Jag provar mycket hellre att vända åt andra hållet än att "nu ska du runt här!". Och jag tror att det ligger mycket i det där, att det är mycket bättre att försöka övertala hästen att "gör nu det här för det blir mycket bättre för dig" än att bråka och slå och sådär. Det hjälper inte. Det hjälper ingenting, tycker jag. Det finns säkert vissa som kan ha framgång med det, men jag fixar inte det. Det är inte så jag har lärt mig.

Gäller det i lopp också, upploppskörning och så?

Ja. Ja, det tycker jag. Jag slår ju aldrig på en häst om jag känner att den är fokuserad och den vet vad den ska göra. Däremot så kan man ju rappa dom om man känner att "nä, men den är inte riktigt 100 procent framåt utan den springer på i sin takt men ger inte 100 procent". Jag är ju absolut ingen barmhärtig samarit som alltid sitter med bakvänt spö och "kom nu, Brunte!", absolut inte. Jag kräver mycket av hästarna, det är inget snack om det, men jag kräver ingenting av en häst som jag känner... eller ingenting, men jag sitter inte och spöar livet ur en häst som är jättetrött och som gör vad den kan men det sprutar mjölksyra ur öronen. Eller om jag känner att det är nåt fel på hästen, absolut inte. Och heller inte om man känner att en häst springer så fort den kan, då behöver man inte heller sitta och banka. Men om man känner att en häst inte gör vad den kan, eller att den inte är fokuserad så absolut, då är jag inte bättre än nån annan, utan då är jag också på hästen.

Varför ska man använda en catchdriver då, vad kan du göra som inte...?

Det finns fördelar och nackdelar. Nackdelarna kan ju vara att jag inte har kört hästen tidigare. Det kan också vara en fördel, att man kan prova nåt nytt, komma med öppna ögon. Jag tror att en av dom stora fördelarna med att använda catchdriver, det är att du får ofta personer som tar väldigt, väldigt snabba beslut, och gör det ofta. Det går inte att hävda sig... om man kör 100 lopp så går det inte att hävda sig som kusk mot nån som kör 1700. Då är du så bra så att då kan du byta yrke, då kan du bli bara catchdriver om du klarar att hävda dig mot dom som kör så mycket. Så att det tror jag är en stor fördel med att använda catchdriver.

Det handlar om taktiska upplägg och...?

Ja, det går så snabbt, allting sitter i ryggraden, man har kanske varit med... varje situation som uppstår kanske man har varit med om 100 gånger tidigare, så att det går direkt. Det kan också vara en fördel av att man har... man har en ny chans i nästa lopp, man är inte lika rädd för att göra fel, vilket gör att man ofta gör mer rätt än om man sitter och är lite försiktig, då blir det mer fel. Tycker jag.

Men alltså... jag har ridhäst och så, och då vet man ju att när man sitter upp på en ny häst så reagerar den ju på att det kommer upp en ny ryttare. Hur reagerar hästarna på att få en ny kusk?

Dom flesta säger att det är positivt med en ny kusk, det beror på vem det är, men spelarmässigt och sådär så säger dom ofta... skriver dom i tipstidningar "nu med ny kusk", då betyder det att den här kusken kommer förmodligen få lite bättre fart för att den andra kusken då har trampat samma fotsår. Om det stämmer eller inte, det vet jag inte, men det är absolut inte så att det behöver vara negativt.

Dom blir inte oroliga liksom "oh, vem är det här?"

Dom känner skillnad, det tror jag absolut, men inte så att du som ny kusk inte klarar av hästen

Kan du påverka hästarna, alltså förändra hästarna under loppet inställningsmässigt?

Ja, det händer, men inte ofta för det är svårt. Ofta kan dom ju då ha tränat dom i tre, fyra år, fått in ett beteende. Om det är ett dåligt beteende då som man vill ändra då så är det väldigt svårt att göra det på ett par minuter. Det händer att det går, att man för en kort, kort stund kan få hästen att tänka annorlunda, men jag tror att det faller tillbaka direkt igen när dom sätter igång med dom rutinerna.

Kan inte det vara frustrerande liksom att inte kunna...?

Jo, absolut, för det är lite det jag saknar. Så jag skulle kanske vilja träna hästar egentligen. Och det tror jag att jag kommer att göra en dag.

Vad är en typisk styrning av dig?

Jag tror inte att det finns någon typisk styrning, det är nog det som gör att jag är ganska framgångsrik. Att det går inte att vara monoton, du måste vara väldigt, väldigt mångsidig hur du kör. Och det tror jag att jag är också.

Men alltså Örjan Kihlström har någon viss typ av...

Ja, han kör ju lite mer försiktigt, och det finns Björn Goop och Kontio då som är lite mer offensivt, men jag tycker inte att jag har en sån stil. Jag är mer offensiv än Kihlström, absolut, men mindre offensiv än Jorma Kontio. Jag tycker inte jag har den där utpräglade stilen, jag försöker vara mångsidig och allround. Det ska ju tilläggas att Kontio har vunnit över 6000 lopp och Kihlström över 3000 lopp så jag kanske borde ändra mig.....haha

Har du någon uppfattning om vilka som väljer dig som kusk, gör man det för att...?

Nja, det har jag funderat på mycket. Jag vet faktiskt inte. Jag har så många olika kunder, så olika typer av kunder, så jag vet faktiskt inte. Det är svårt.

Händer det att du vägrar att köra en häst efter att du har känt på den, varmt upp?

Ja, ja. Det händer. Ofta är det ju så att man vill inte bråka med tränaren och säga "den här måste du ta bort"... eller rättare sagt det gör man ibland, "den här får du ta bort", men om tränaren då insisterar på att den ska starta, det är trots allt han som har ansvaret, så händer det ju att man kör med hästar som man kanske själv tycker "nä, hade jag haft ansvar för den här hästen så hade jag inte kört". Men det blir ju också ofta så att jag kanske inte vill köra åt den tränaren igen då, för att du känner att "har dom inte mer respekt för mina åsikter så är det kanske bättre att dom använder någon annan". Men i princip så kör jag ju inte hästar som jag inte tycker om eller åt tränare som jag inte gillar.

Men handlar det då om att dom inte känns riktigt fräscha eller?

Eller att dom är dumma. Båda två. Tränaren kan vara dum, hästen kan vara dum. Eller då att hästen inte är bra, att man känner att "nu har den startat, det är tredje gången han anmäler hästen och den har varit lika dålig bägge gångerna och han har inte gjort nånting". Det känns ju helt meningslöst, det känns taskigt mot hästen. Då står jag över. Absolut.

Var kör du helst nånstans?

I Malmö, för det är nära hem.

Och i övrigt?

Solvalla trivs jag bra på också, professionell bana med mycket bra hästar och mycket bra prispengar, skickliga tränare. Solvalla och Jägersro tror jag är banorna för mig.

Men Solvalla kan vara rätt kladdigt?

Mm, dom har haft en väldigt dålig bankropp nu, men det kommer nog att bli bättre. Det har blivit lite bättre och dom ska göra om det så det kommer nog att bli bra, tror jag.

Vilken roll spelar publiken?

Det låter kanske dumt men dom spelar ingen jätteroll för mig. Jag är mycket mer intresserad av att köra bra hästar och vinna stora lopp än applåderna. Det är klart att Elitloppet hade ju inte varit Elitloppet utan publiken, eller Derbyt, men dom här vanliga tävlingsdagarna... för mig spelar det ingen jätteroll om det är 1500 eller 3000. Men det är klart att det är jädrigt viktigt totalt att det är publik där. Jag känner ju ändå inte att dom här vanliga tävlingsdagarna (klappar med händerna) det är dom jag kör för, utan det är mer kicken av att köra bra hästar, kicken av att vinna, och då spelar det ingen roll... jag menar så länge vi är 15 som tävlar så spelar det ingen roll med publiken. Jag tror inte att det är så många andra som tycker så, men jag känner så. Jag kör helt enkelt mest för kicken av att köra en topphäst

Vad tror du om sportens framtid?

Ja, det är svårt att säga. Allting moderniseras ju och det är jädrigt svårt att modernisera travsporten, du har ju förutsättningarna att du har ju en häst och du har en vagn. Det är svårt att säga, det är jädrigt svårt att säga. Galoppsporten har klarat sig så många hundra år, jag tycker ändå det finns en rimlig... en rimlig chans att travet gör det eftersom det är ett skicklighetsspel. Det är inte alls som med hundar, utan här har du ju människor inblandade som faktiskt påverkar hästarna. Så att ja, jag tycker att det finns goda möjligheter att överleva.

Hur mycket tänker du på att det är ett spel samtidigt?

Ja... det är klart att man har det i huvudet om det är V75 och 90 miljoner i omsättning, det finns där nånstans men inte speciellt mycket. För mig så har det väldigt sällan handlat om publiken, mycket mer då om kicken som sagt att köra en bra häst och vinna ett stort lopp. Det har aldrig varit så mycket... publiken och så, att jag ska stå i rampljuset, det har aldrig varit nåt som jag har dragits till.

Spelar du själv?

Nä. Det händer att jag är med på en Harry Boy eller sådär när jag inte kör själv, men jag skulle ju aldrig sätta mig en halvtimme och rita ner en V75 för att jag inte kör, utan då tar jag nåt enkelt sådär. Och det kanske händer en gång om året.

Tycker du att du under din karriär har förändrat inställning till jobbet eller till kunderna, till hästarna?

Nja, lite grann, tycker jag. På den positiva sidan kan jag väl säga att man kan titta på ett lopp för två-tre år sen och känna "hur fanken kunde jag göra sådär?", jag tycker att jag är bättre nu än vad jag var då. Det är skönt. Och det är skönt att man märker sån skillnad på bara en kort stund, det kan vara en år sen och man känner "oj, verkligen konstigt beslut!". Det är ju skönt. På den negativa sidan är att man blir ju lite cynisk gentemot människor framför allt, som kanske inte är nöjd med en i ett lopp och sätter av en och man får aldrig mer köra. Ja, man blir lite mer cynisk helt enkelt.

Hästarna?

Jag tycker att jag behandlar dom ungefär likadant. Jag hoppas ju att jag blir bättre... för varje häst jag kör så tror jag att jag blir lite bättre, men ja, jag har alltid försökt ha en väldigt mjuk hand med dem och det tycker jag... jag behåller det, ganska bra. Lite mer stressigt blir det ju

i och med att jag kör mera nu, man har mindre tid över för hästen. Det är sällan jag hinner sitta och skritta en häst. Och det är lite synd.

När du kommer fram till en ny häst du ska köra, klappar du om den eller så och hälsar på den?

Nä, tyvärr är det så att det finns inte ens tid till, man har ju bara... ja, tio-femton sekunder på sig att byta mellan häst, så att det blir... det blir lite tokigt det där, det... Man kommer ju tillbaka till det som egentligen är en röd tråd, att jag saknar den dagliga kontakten med hästar. Men jag känner samtidigt... som nu jag är ledig på förmiddagen idag, att jag kan inte åka ut till stallet och sitta och köra långsamt med hästar och sådär, för att då... då får jag visserligen den där dagliga kontakten med hästar, men då tappar jag helt mina vänner och mitt liv och min flickvän och sådär. Så att... ja, det är svårt det där, men jag saknar den dagliga kontakten, det är inget snack om det.

Det finns ju lite kritik från tränarkåren och spelare och sådär att catchdrivers lämnar fördelar åt varann...

Ja, alltså jag kan ju lugnt säga jag har aldrig hjälpt nån i lopp, och jag tror att alltid det där snacket kommer att finnas. Jag kan ju bara tala för min egen del som sagt var. (det ringer på Eriks telefon, kort avbrott) Vad sa vi?

Fördelar...

Ja, just det, det här med att man ger varandra fördelar. Ah, det händer inte alltså. Det är så ruggigt viktigt att du hela tiden presterar på topp. Och jag menar, säg att jag skulle köra en häst i ett lopp och jag skulle hjälpa Kihlström att vinna, det betyder ju att när jag kommer in, så dom här tio ägarna till min häst som jag har kört dom vet ju vad jag har gjort, det står ju tio människor och tittar bara på den här hästen, och dom ser ju direkt. Det skulle aldrig nån tolerera att jag skulle göra nånting som inte var det yppersta bästa för den hästen man kör. Så att det funkar inte, det hade man tappat kunder på momentant, och du hade varit ute ur travet direkt. Dessutom är det väldigt viktigt att man sover gott om natten och det gör jag.

Händer det att folk misstänker att du har gjort det?

Ja, så är det ju hela tiden. Som du sa, det snacket går ju, den kritiken finns. Jag tror det är många som är lite för... usch, hur ska jag uttrycka det... hm, osmarta för att fatta då... För att ta ett exempel, om jag sitter i ledningen med en häst som är spelad till nio gånger pengarna, och Åke Svanstedt kommer farandes på första långsidan med en storfavorit, så vet jag att om jag svarar honom så kommer det att kosta så här och så här mycket för min häst, jag kan inte vinna loppet. Men jag känner att, om han kommer så fort, "äh, jag släpper till den", då finns det ändå en viss möjlighet att jag får en lucka, och så vidare, och så vidare. Så ibland kan det vara att dom tycker att man svarar okända människor eller släpper till kända människor då... jag tycker det är mycket mer att du gör en beräkning av hästen, och sen kanske det är så att den här kända hästen... eller kända kusken, Kihlström, han kör på ett sånt sätt, alltså då exempelvis när jag inte är beredd på det, eller han kör så aggressivt så man känner att "jag måste släppa", medans den andra amatören kanske då, som kanske inte kör så mycket, är lite mer försiktig i sitt beteende, vilket gör att man "nä, nu ska jag köra". Så att det är mycket mer sådär, såna faktorer som man tar in än att "nu ska jag hjälpa honom så hjälper han mig", för att du kan inte tjäna på det, tror jag i alla fall.

Det finns ju också den kritiken att sporten skulle bli tråkigare...

Ja, precis, det har varit lite sådär dom senaste åren att kuskar, catchdrivers, har blivit hackkycklingar. Och det finns flera argument mot det. Det största argumentet är att det är inte jag som har sagt att "nu ska jag köra 1800 lopp om året", det är marknaden som styr. Det

kan du aldrig få bort, det kommer aldrig gå tillbaks. Ett annat argument är att galoppen har haft det i 200 år, jockeys och tränare, aldrig varit nåt problem. Varför skulle det vara det i travet? Ett tredje argument är att Stefan Hultman, Roger Walmann, Hans Adielsson, Kari Lähdekorpi, Svante Båth och så vidare, dom skulle vara arbetslösa om det var så att dom var tvungna att köra sina hästar själv. Dom är så dåliga på att köra. Dom har sagt det själv, dom har ju haft karriärer tidigare när dom har suttit och kört själv och visat att det går inte, alltså. Så att det ska man också komma ihåg, att det är en helt ny yrkeskår som får chansen, och det tycker jag att man glömmet bort i det här. Så att jag tycker det... nu talar jag i egen sak eftersom jag är catchdriver, men jag tror dom flesta som lyssnar på dom här argumenten kan fatta att "ja, det kanske inte är riktigt så självklart att det bara är skit med catchdrivers".

Skulle du kunna tänka dig att åka till USA och köra?

Jag tror inte det, jag tycker det är så fin hästkultur i Sverige. Så att det tror jag att jag hade haft svårt för det. Doping och spöregler och så där, nä.

Är det hårdare klimat där?

Ja, det är mycket mer... mycket mildare dopingregler där än här. Och du har en helt annan hästsyn helt enkelt. I Sverige tycker jag vi har en väldigt bra hästsyn. Och det... nä, det vill jag gärna vara en del av.

Ibland hör man ju det att Sverige skulle vara på väg... att det skulle bli som i USA, att det går åt det hållet på alla möjliga sätt. Är det nånting du kan känna?

Jag tror det är sådär att det mesta hänger efter USA, så har det ju varit med allting. Och så var det även med catchdriving som kom då i början på 80-talet, och så kom det hit 15 år senare. Så att det tror jag är mycket som följer med. Men det är väldigt skönt exempelvis det här med att vi har en speciell dopingsyn, det är viktigt att hålla kvar vid den. Hur man ska göra det, det vet jag inte, men det är ju väldigt viktigt att vi har en ren sport. Och det finns andra områden också som jag tycker är väldigt, väldigt bra. Vi har äldre tävlande, i USA så tävlar man nästan uteslutande med två och treåringar. Så äldre tävlande, vilket är viktigt. Vi har väldigt stor amatörverksamhet, vilket också är viktigt. Så att det är många såna saker som den svenska travmarknaden skiljer sig från den amerikanska.

Tycker du att sporten har förändrats nåt under din karriär?

Ja, exempelvis då har det ju blivit mer catchdrivers. Det är väl nästan det största. Sen är det ju såklart lite regeländringar och så där som har förändrats, men det är väl den stora skillnaden på travsporten att det har kommit in ett nytt gäng med tränare som inte kör själva och det har kommit in ett nytt gäng med kuskar som inte tränar själva.

Vad innebär det för hästen?

Jag tror det är positivt. Den tränaren är hemma oftare och har mer tid för hästen.

Catchdrivern blir mer professionell och mer kunnig på att köra lopp. Jag tror hästen gynnas av det.

Har det blivit en krassare syn på hästar eller har den förändrats?

Nä, det tycker jag inte. Jag tycker det är... i alla fall dom tränare jag kör mycket åt har en fantastiskt bra syn på hästen, mild och fin helt enkelt. Ja, och vill göra det bästa för hästen och utsätter inte hästen för nåt onödigt. Som sagt var och då talar jag för dom som jag kör mest åt. Det är kanske inte alla som säger så, men jag tycker att jag har bra kunder med en väldigt bra syn på hästen.

Hur ser dina relationer ut med hästägare, träffar du dom också eller?

Ibland, inte alls ofta men ibland. Det kan vara väldigt positiva möten, ibland negativa, det beror ofta på hur det har gått. Men... nä, inte alltid. Jag tar mig alltid tid om jag kan, men det är väldigt stressigt under tävlingsdagarna och det är oftast innan eller efter som man har mest tid.

Annars går det genom tränaren allting?

Ja, det kan man säga.

Dom förväntningar som ställs på dig från kunder eller från spelare, känner du att dom är rimliga eller?

Ibland är dom, ibland blir dom lite galna. För i princip kan inte jag göra ett fel innan jag blir sågad längs fotknölna. Men jag känner ändå att jag tycker att jag hanterar det ganska bra. Men det är klart att det är krävande ibland. Samtidigt är vi proffs och ska klara av att ta ris lika bra som ros

Mediarelationer och så då?

Ja, det är kanske framför allt media då som kräver väldigt mycket och ger väldigt lite. Visst tycker jag att om man kan ta ros så måste man kunna ta ris, men det måste finnas nån balansgång där också, det kan inte bara... så fort du gör ett en millimeter stort misstag så ska du bli kapad längs fotknölna. Det är inget bra.

Hur mycket tid ägnar du åt media, ställer du alltid upp eller?

Nästan alltid. Det tycker jag. Nästan alltid. Det är klart att det finns nån gång man tycker att nu har jag varit med så mycket så att nu kanske jag inte ska vara med, men ja, jag måste säga att jag brukar försöka ställa upp på det mesta.

Har du några egna hästar?

Ja, jag äger ett par stycken, tränar inte dom själv. Jag är med på en och en halv häst som pappa har.

Och dom måste du köra i lopp då eller?

Ja, beroende på hur stor del man äger och så vidare. I princip kan man väl säga att om du är med och äger en häst så ska du köra den i lopp.

Det blir inga intressekonflikter eller sådär?

Nä, men det är klart att det kan det bli, men jag äger inte så stora delar i dom här hästarna. Den ena har inte börjat starta än och den andra äger jag 20 procent i. Så att nä, det har gått väldigt bra, tycker jag. Jag har aldrig haft några problem med den biten.

Kan du se på en häst innan ett lopp vad du kan förvänta dig av den?

Jag tycker det är svårt. Däremot så känner man ofta i uppvärmningen, väldigt ofta, hur den är, om den är bra eller dålig för dagen. Jag tycker det är svårt att bara se hästen på gången eller se när den är ute och skrittar, men då tror jag att man ska titta på... samma som jag sa innan, synen på livet, om den är spänstig och så vidare.

Är du med och köper hästar på auktion eller köper till kunder och så?

Ja, jag är med och försöker lära mig och titta på den exteriöra biten. Jag är inte tillräckligt bra på det, men jag tycker om att vara med, dels för jag gillar att umgås med min pappa, och dels för att jag kan lära mig lite saker.

Intelligens hos hästar, och utstrålning och så, vad är det?

Det är stor skillnad från häst till häst, tycker jag. Det finns ju vissa som är smartare än andra, precis som i vårt släkte. Hur det uttrycker sig... det kan ju ibland vara att dom som är smarta är mycket jobbigare att hantera, för dom kanske utmanar en hela tiden och vill prova nya saker och kanske komma undan, eller... ja. Men det är klart att det är en mycket större utmaning att hantera en intelligent häst. Det är svårt att förklara hur det visar sig och sådär, men... jag tror nästan man kan se på en häst, eller så känner jag det, att man nästan kan se på en häst när den tänker eller när den är lite... korkad är hårt att säga, men inte lika smart som vissa andra. Jag tycker nästan man kan se det på dom.

Vad är det du ser då?

Jag vet inte, det är svårt att förklara, det kanske... jag kanske har fel hela tiden, men jag tycker nästan man ser nånting med blicken och hur dom tittar, hur skarp dom är i blicken och mm... som sagt det är kanske nåt jag inbillar mig, men jag tror att det är så. Men det är väldigt svårt att förklara. Sen ser man ju också vad dom har för beteende, om dom söker nya utmaningar i det lilla inrutade livet dom har.

Föredrar du att köra intelligenta hästar då?

Ja, det måste jag säga, dom har ju ofta mycket mer karaktär och... mycket mer spännande karaktär, så att det gör jag nog om jag skulle välja, absolut.

Har du några särskilda favoriter?

Ja, jag har en som jag tycker mycket om som heter Human Behaviour, vars mormor är ett amerikanskt fullblod. Och han är... det är typiskt en intelligent häst, det är en skön rackare, men det gör också att han blir lite besvärlig ibland, för att han är också väldigt envis, han ska ha det som han tycker är bäst. Så han är lite krävande, men ja, skoj att köra.

Finns det några hästar du väldigt gärna skulle vilja köra som du inte har kört?

Ja, det finns många. Alla dom här som vinner dom största loppet helst, men ja, det finns många. Och det tror jag alla kuskar i hela världen har, många hästar som man inte har kört som man skulle vilja köra. Men det är lite det som är sporren med att arbeta så hårt, att man känner att jag måste dit, jag måste prova den.

Den här franske hästen (Insert Gede) då, var det en?

Mm, det var ju typiskt en sån där som man drömmer om att få köra. Och det var ju en jättetrevlig häst. En sån där skulle man ju helst vilja ha i träning hela tiden, nu var det ju bara under ett par månader. Nä, det hade varit spännande.

Var det inte nånting med att han skulle ha en särskild lasso i munnen?

Nä, det hade missuppfattats. Det är en annan fransk häst som har det, som jag tror heter General du Lupin. Så att det var nån som hade skrivit det i svensk media, det stämmer inte, han har aldrig gått med lasso.

Det här mediafokuset som är på kusken...?

Ja, det är ju löjligt, tycker jag. Det hade varit mycket, mycket bättre att fokusera på skötare eller tränare eller ägare eller uppfödare, till och med. Vad som helst nästan, förutom kusken, som då kanske gör som vi sa innan 12 minuters arbete, eller 20 minuter, men... ja. Det känns dumt, tycker jag, och det borde svenska travförbundet försöka flytta det fokuset, bort från kusken. Det har dom varit väldigt dåliga på att lyckas med. Dom pratar mycket, STC, om...

det kommer ju snack därifrån också om att catchdrivers är inget bra och sådär, men dom gör ingenting åt det själv. Vilket är lite underligt, tycker jag.

Försöker du leda in liksom...?

Ja, jag försöker att så mycket som möjligt ta med tränaren till vinnarcirkeln, säga till intervjuaren "ta en snack med den här". Men det är klart att, det kan man inte göra varje gång heller. Men jag tycker att det är uruselt av svenska travförbundet att dom inte involverar dom som är nära hästen varje dag mer.

Är du intresserad av nån annan typ av hästsport?

Ja, nästan allting. Jag var i Globen i förrgår och kollade på hoppningen och dressyren, en massa olika hästar. Jag gillar nog nästan allting med hästar, mer eller mindre, det tror jag.

Har du själv hållit på med nån annan?

Jag hoppade lite när jag var yngre och jag red lite galopp när jag var yngre, på ponnies då. Men... nä, inte aktivt.

Annars känner jag det ofta som att det finns en väldigt stark barriär mellan travsport och ridsport.

Mm, ja, jag känner inte så, men det kan också bero på att min pappa har varit galopptränare. Jag känner inte alls så. Jag har ett par kompisar inom galoppen och ett par kompisar inom ridsporten. Så att nä, jag gillar nog allt med hästar tror jag.

Vad skulle kunna få dig att sluta?

Med travet? Inom dom här tio åren så kan bara en skada få mig att sluta. Det tror jag.

Inga anbud?

Inga... nä, det kan jag inte tänka mig. Jag trivs så bra med det jag gör, så att det skulle vara om jag inte kan fortsätta fysiskt, av någon anledning.

Jag var inne och kollade lite i din Gästbok, du verkar vara en stor flickidol.

Ja, det har blivit en hel del faktiskt. Jag tror också det har att göra med att det är många tjejer som gillar hästar, det är fler tjejer än killar, jag tror det kommer därifrån. Och sen är... killar i den åldern som är 12-15 år gamla, dom är inte så mycket för att in och skriva på hemsidor om deras tjejidoler, så att säga. Jag menar dom som tycker Kajsa Frick är jättesnygg och sådär, dom... det är inte samma grej för killarna att gå in och skriva "du är snygg". Så att jag tror att det är mycket därför, och att det finns mycket tjejer i branschen.

Du kan uppenbarligen visa dig på stan i alla fall.

Ja, det är absolut ingen hysteri, det är otroligt sällan det kommer fram yngre människor till mig på stan, alltså yngre än 16, om vi säger så. Väldigt, väldigt sällan. Däremot så är det ofta det kommer fram folk som är äldre, äldre än 18 år.

Jaha, och vad...? (bandvändning)

Ja, dom kan säga allt ifrån "snygg seger i lördags" till "varför vann du inte med den du skulle vinna med i lördags?", eller "hur orkar du med det här tempot?" eller "hur är det med höften?", och så vidare, och så vidare. Vanliga frågor, standardfrågor som man får varje dag, skulle jag vilja säga.

Inga autografer?

Sällan ute på stan faktiskt. Det är många som skriver hem, men sällan ute på stan.

Har du nån form av fanclubsliknande...?

Nja, jag har ju där på min hemsida att alla som skriver till mig och säger "kan du skicka ett signerat fotografi?", då gör jag det. Jag tycker att det är det minsta man kan göra för travet som har gjort så mycket för mig.

Men du har en betydligt mer utåtriktad image än vad många andra har va?

Ja, kanske. Jag har inte tänkt så mycket på det. Jag försöker i alla fall att vara relativt tillgänglig. Jag vill inte strunta i det bara. Det hade ju varit enklast så, men nä, jag försöker vara relativt tillgänglig för både dom som uppmärksammar mig och media.

Vad är det allra bästa med yrket?

Det är två saker, dels då att jag får umgås så mycket med hästen som jag tycker är ett fantastiskt djur som jag tycker väldigt mycket om, och då att jag får väldigt mycket näring till min tävlingsinstinkt. Jag får tävla 6-7-8 gånger om dagen, jag får en adrenalinkick var tjugonde minut. Det är fantastiskt. Det tror jag att det är dom två stora fördelarna. Och en annan fördel också faktiskt, som jag har sällan har nämnt men som jag känner mer och mer, det är att jag får arbeta med min familj, mamma och pappa, vilket är fantastiskt, vi har en väldigt skön relation. Så det är skönt.

Men när du kör då en tio lopp på en kväll, är du inte lite mentalt och fysiskt trött då på dom sista?

Jo.

Kan du göra ett lika bra jobb då?

Ja, jag tror man gör det. Det är klart att man har alltid en topp på en tävlingsdag, jag tror inte du gör exakt lika bra jobb i alla lopp. Men den toppen, jag tror den kan komma som lopp ett, den kan komma som lopp fem och den kan komma som lopp nio. Jag tror att det beror på många andra olika faktorer: hur har det gått, hur har hästarna betett sig och så vidare. Så att jag tror inte att du kör på toppen en hel tävlingsdag, men en relativt hög nivå håller du nog när du kör så mycket jag gör, det tror jag.

Vad är det sämsta?

Resorna, det är inget snack om det. Dom är väldigt slitsamma.

Hur mycket procent tar du?

Fem procent. Dom flesta jag kör för dom är professionella tränare, då tar jag fem procent. Sen kör jag för vissa amatörtränare också, då tar jag tio procent och 200 kronor i uppsittning.

Mhm, hur kommer det sig att det är olika?

Det grundar sig sen 70-talet, vad jag förstår, för att då körde ju alla tränare själva, och då skulle man vara hygglig, om det var nån tränare som ringde och frågade om man kunde köra så var det för att han var avstängd eller skadad eller sjuk, och då ville man vara kollegial och hjälpa till så att då tog man bara fem procent. Sen har det hängt med och det är svårt att ändra på.

Annars tycker man kanske att det skulle vara tvärtom.

Jag tycker nog att man dels kör in mer åt proffsen och dels är hästarna ofta bättre så att fördelningen som sådan kanske är ok

Det kan ju vara rätt mycket pengar för amatörtränaren som inte kör in så mycket.

Ja precis, precis. Samtidigt har dom också extra stor nytta av en eftersom dom då kanske behöver hjälp med att ändra utrustning, medan det mesta är klart när du kör för en proffstränare.

Så du får hjälpa till med såna saker också?

Mm.

Hur mycket drar du in åt dig själv då?

Jag tjänar riktigt bra jämfört med många andra i travet men inte speciellt mycket för att vara en av dom som vinner mest lopp i en sport som omsätter 11 miljarder om året på spel.

Och resor, vem betalar det?

Företaget, jag betalar det själv alltså.

Jaha, det måste ju vara stora utgifter.

Väldigt stora utgifter. Men jag skulle tro att jag kan ta ut... kanske inte 40, men 30 kan jag nog ta ut, 25-30 kan jag ta ut i månaden. Det tycker jag är rätt bra pengar, det är inte många som tjänar det, men det är ju ett extremt liv alltså. Ett extremt liv.

Ja, då har jag nog fått svar på alla mina frågor!

Så skönt. (intervjun slut)